

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

KAIZROVÁ, Kristýna: „Jeho sladkost“. Život pátera Josefa Cukra. Praha, 2020, 67 stran včetně příloh, vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Kristýna Kaizrová si za téma své bakalářské práce zvolila osobnost patera Josefa Cukra, příslušníka jezuitského řádu, který byl vězněn jak v období nacistické okupace, tak i v padesátých letech. I když není o této bezesporu zajímavé a opomíjené osobnosti k dispozici příliš mnoho pramenů, jsem přesvědčen, že kolegyni Kaizrové se záměr bakalářské práce naplnit podařilo.

Co se týče archivních pramenů, autorka čerpala především ze dvou poněkud rozdílných zdrojů – Archivu České provincie Tovaryšstva Ježíšova a Archivu bezpečnostních složek. I když se dokumenty z provenience jezuitského řádu a bezpečnostních složek dvou totalitních režimů diametrálně odlišují, autorce se podařilo v nich zorientovat a správně je interpretovat. Další možný pramen, tedy vzpomínky pamětníků, kteří patera Cukra osobně poznali (ať už jako spolubratra v jezuitském řádu nebo výraznou a svéráznou osobnost severočeského Bohosudova), nemohla autorka využít kvůli omezujícím opatřením v důsledku pandemie koronaviru. Přesto oceňuji, že se pokusila tyto vzpomínky získat alespoň „na dálku“ formou rozhovoru po e-mailu. I když tento způsob vedení rozhovoru nekoresponduje s metodikou tzv. orální historie, domnívám se, že je situaci, ve které Kristýna Kaizrová práci dokončovala, zcela adekvátní a pochopitelný. Autorce se tak podařilo načrtnout plastický obraz životního příběhu člověka, který se sice nedostal na stránky učebnic dějin 20. století, ale do jehož života zásadním způsobem „velké dějiny“ zasáhly. Oceňuji též exkurz k dějinám jezuitského řádu a ignaciánské spirituality. Práce je psána čtivým jazykem, který svědčí o literárním nadání autorky, zároveň si ale zachovává odbornou úroveň.

Práce Kristýny Kaizrové tak splňuje podmínky kladené na bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou výborně.

V Praze, 8. června 2020

PhDr. Petr Koura, Ph.D.
vedoucí práce